



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **J. Č.**, bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 2.10.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 17.9.2012 č.j. X o invalidní důchod.

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ČSSZ ze dne 17.9.2012 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 17.9.2012 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.6.2012 č.j. X*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 30.5.2012 není invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20%.

Žalobkyně v žalobě ze dne 2.10.2012 mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 17.9.2012 a to zejména s posudkovými závěry lékařů OSSZ Plzeň-město a ČSSZ pracoviště Plzeň, neboť dle ní bylo vydáno na základě nedostatečného posouzení popsaného zdravotního stavu, který odpovídá invaliditě; závěrem žádala o nové posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti příslušnou posudkovou komisí MPSV a navrhla, aby

napadené rozhodnutí soud zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.*)

V rozhodnutí ze dne 17.9.2012 o zamítnutí námitek žalobkyně žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 6.9.2012 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ale neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, který byl stanoven 30%, tedy na dolní hranici rozmezí 30-40%, proto nemohlo být námitkám vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 30.5.2012 vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň v námitkovém řízení dne 6.9.2012 vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, protože k datu vydaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30% a ta ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 19.10.2012 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**); rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 17.9.2012 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 19.9.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.11.2012 (ve znění usnesení o opravě vady posudku ze dne 26.11.2012) za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; datum vzniku invalidity komise stanovila neurologickým vyšetřením ze dne 3.7.2012. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem

na pokles pracovní schopnosti je vleklý levostranný LIS s kořenovou lézí L5 při osteoligamentozní stenóze úseku L2-5 s přetrvávajícími projevy kořenové iritace se středně těžkým omezením funkce bederního úseku páteře, vleklý pravostranný CB syndrom s projevy kořenové iritace při výrazné dorzální spondyloze prostorů C5-7 s přetrvávajícím středně těžkým omezením funkce krčního úseku páteře. Stav po contusi zad a hrudníku 2.1.2011 s kompresivní zlomeninou obratlů Th 12, částečně L1 při osteoporóze se středně těžkým omezením funkce dolního úseku páteře. PK MPSV uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu B, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35% při rozmezí 30-40%. Dále komise uvedla, že nelze hodnotit dle položky 1d) stejné kapitoly a oddílu, neboť není objektivně prokázáno těžké funkční postižení s těžkým postižením více úseků páteře, s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi, poruchami hybnosti končetin, závažnými poruchami funkce svěračů se značným omezením některých denních aktivit. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky, ani není důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Vzhledem ke zdravotnímu postižení není žalobkyně schopna těžké fyzické práce, práce ve vynucené poloze a práce v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopna lehké fyzické práce bez zvedání a tahání těžkých břemen a práce v příznivých klimatických podmínkách. Neurologické vyšetření ze dne 3.7.2012 dokládá chronický levostranný LIS s kořenovou lézí a chronický pravostranný CB syndrom s projevy kořenové iritace; objektivizuje zdravotní stav žalobkyně jako středně těžké funkční omezení se závažným postižením dvou úseků páteře s poruchou statiky a dynamiky; je v něm doloženo MR LS páteře, které prokazuje poúrazovou deformaci obratlových těl Th 12 a L1 a osteoligamentozní stenózu v úseku L 1-L5 (*lhůtu kontrolní lékařskou prohlídku komise stanovila 30.11.2013*). (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku

na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 17.9.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21.11.2012 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 3.7.2012*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 17.9.2012 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 3.7.2012 a tedy i k 17.9.2012 odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 35%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 3.7.2012, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 59/2012 ze dne 28.11.2012, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již v řízení o námitkách. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění.*)

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. listopadu 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně